

have lov at leve, og vi havde krav på de helt basale rettigheder som uddannelse, sundhed og først og fremmest liv.

Der foregår en dramatisk krænkelser af menneskerettighederne i disse lande, og der er alligevel folk her i landet, som igen vil til at skære ned på den i forvejen alt for spinkle bistand, fordi de simpelt hen ikke regner disse fattige menneskers elendighed for noget, der skal tages alvorligt, og i hvert fald ikke noget, der skal ses under synsvinklen menneskerettigheder.

De bedste blandt os siger, når vi har debatten, at vi gør det af retfærdighedsgrunde og anstændighedsgrunde, og de, der har samvittighed i behold, lider måske mest under, at det ser så slemt ud, som det gør. Det hører faktisk hjemme under den internationale folkeret, at disse mennesker skal have rettigheder, og når disse rettigheder krænkes, sådan som det er tilfældet i øjeblikket, er det ikke et spørgsmål om, hvorvidt man allernådigst skal give dem en lille smule, så de kan holde sig i live 3 dage længere, eller man faktisk skal give dem en chance for at komme på fode.

Den rapport, jeg nævnte, fik faktisk en meget flot omtale i pressen. Jeg kan igen citere fra Berlingske Tidende.

Dagen før rapporten kom, skrev man, at menneskerettighedstraktaten har svage håndhævelsesmekanismer, men – og det er jo meget interessant – handelsaftaler bakkes op af tvangsfuldbyrdelse og magt. Sådan skrev Ole Damkjær dagen før, og et af problemerne er, at man ikke har villet tage disse menneskerettigheder til sig i det internationale system.

Rapporten havde helt konkrete forslag til, hvad man kunne gøre for at få den side af menneskerettighederne respekteret, og foreslog syv konkrete tiltag. Jeg går ikke ud fra, at ministeren kan dem lige på stedet – det har hun muligvis – men det hører med i billedet, at rapporten fik en flot modtagelse omkring den 1. juli og derefter blev fuldstændig glemt igen, ligesom det hele tiden går med disse usynlige millioner. De forsvinder ud af synsfeltet, fordi de bare er nogle skravl, som man ikke regner for noget i den del af verden, hvor menneskerettighederne kan regnes blandt det enkelte individs politiske rettigheder.

Alle disse mængder, der bare får lov at sulte ihjel, bliver ikke taget med. 30.000 børn dør om dagen af sultrelaterede eller fattigdomsrelaterede sygdomme. 30.000 er faktisk ret mange, men alligevel har De Konservative lige stået og sagt,

at de vil skære ned, for det kan vi nok klare. Det er jo skamløst i forvejen, og om det så bliver en tand mere skamløst, kan vel være det samme.

Det er dét, vi hører Venstre og De Konservative sige, for slet ikke at snakke om sådan et spørgsmål, som vi fik fra det tidligere Frihed 2000. Dem havde man vel heller ikke ventet andet end forfærdeligheder fra, så det er ikke så chokerende, men det er mere chokerende, at Venstre og De Konservative nu står her og vil forstærke disse menneskers elendighed, hvor vi burde stå samlet i dag om at gå med i de konkrete initiativer, som er foreslået. Vi kan jo heldigvis enes om nogle af dem.

Jeg synes, ministeren skal gå op og love os, at nu er det altså ikke kun 90 pct.s gældslettelse, men nu følger vi Sverige og England og siger 100 pct. Lad os få det på plads. Lad os for alvor sørge for, at nogle af de implementeringskrav, rapporten stiller, kan komme med, når vi tager handelssiden. Jeg tror, det er nr. 3 eller nr. 4 af de anbefalinger, der kommer fra UNDP, som siger, at det skal være en del af handelsbetingelserne under WTO for private organisationer, at de ting kommer med, og at de også skal med, når vi inddrager TRIPS i arbejdet.

Jeg er glad for, at ministeren er villig til at arbejde for, at det bliver virkelig fattigdomsrelateret, så det ikke bliver et spørgsmål om, hvorvidt man opvejer de allerallerrigeste mod de allerallerfattigste, men at vi ser det ud fra menneskerettighedsvinklen. Jeg vil meget håbe, at jeg får et entusiastisk svar på fra den radikale bistandsminister, som går på, at det var godt, vi omsider begyndte at snakke menneskerettigheder i denne forbindelse.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi, det er fint, at SF har rejst denne debat. Vi synes, det er en udmærket debat at få op til den conference, som skal foregå, og vi synes, det er fornuftigt, at vi tager den slags debatter her i Folketinget, når regeringen skal til konferencer og skal forpligte Danmark til at gøre en indsats. Men vi må nok sige, at der er nogle synspunkter i debatten i dag, som vi har svært ved at dele, specielt SF's og Enhedslistens holdning, men også regeringens holdning til ulandsbistanden. Det er en holdning, der ligger et godt stykke fra Dansk Folkepartis.

Vi vil gerne vedkende os, at vi mener, at ulandsbistanden er et af de områder, hvor man godt kan finde nogle penge på statsbudgettet, og det er helt afgørende for os, at man får kigget